

foruden Tilshyret skal — antager jeg da — give Beretning om, hvad Tilshyret har ført til, saa faaer denne Distriktslæge kun 2 Kr. for akkurat den samme Gjerning. Nu kan man indvende, at han jo faaer Distriktslægeløn, men den Gang denne blev sat, kjendte man ikke Andelsmeierier, saa at det altsaa er en ganske ny Byrde, man lægger paa disse Embedsmænd, og det forekommer mig, at man saa ganske kan horte fra de gamle lave Taxter, og søge at betale dette noget højere. Det ligger jo ogsaa i Menneskenes Natur, at jo bedre man betaler deres Arbejde, desto ivrigere opfylde de deres Pligter, og der kunde dog tænkes den Væge, der oftere betænkte sig paa at tage ud fra Hjemmet for 2 Kr., end naar han fik en nogenlunde anstændig Betaling. Det Udtryk: „en nogenlunde anstændig Betaling“ er ikke taget i nogen ond Betydning, det er ingenlunde min Mening; men det forekommer mig, at Betalingen er overmaade ringe. Endelig ser jeg ikke, for at blive ved samme Paragraf, hvorfor Betalingen skal gives af Statskassen, naar det er et nyt paabegyndt Meieri, der skal tilfjes. Det er dog ganske imod, hvad man ellers gjør. Spørgmaalet er jo mindre betydende, men det forekommer mig dog, at et Meieri selv kan betale det Tilshy, som skal til for at Meieriet kan etableres paa det paagjældende Sted. — Lige saa forekommer det mig urigtigt, at Erklæringen skal indsendes til Sogneraadet, naar det er dette, der har valgt de 3 Mænd; den bør vistnok snarere sendes til Politimesteren; thi saa kan han, hvis Sogneraadet eller de 3 Mænd ikke varetage deres Pligt, træde til, og vi Andre have en lille Smule mere Sikkerhed for det, der søges opnaaet ved Loven. Det er Hovedindvendingen, jeg har mod Udvalgets Vædringsforslag, men der er desuden et Par smaa Henstillinger, som jeg samtidig vil tillade mig at gjøre. Den ene af disse rammer ogsaa ligesaa vel Lovforslaget som Vædringsforslaget; den gjælder § 2, hvor der staar, at Afløbet skal finde Sted gennem stenfattede eller cementerede Rønder. Nu vil den ærede Ordfører vistnok give mig Ret i, at naar man siger „stenfattede Rønder“, saa kan man lige saa godt sige: „ud i Gruset“, ja bedre endnu; thi saa stiver Afløbet dog hurtigere bort; men Enhver, som har færdes i Meierilokaler vil vide, at netop mellem saadanne Stene findes de allerfarligste Opbevaringssteder for sure Substantier og de allerværste Gjemmesteder for Bakterier og andre uheldige Sager. Jeg skal derfor foreslaa, at man sætter Ordet „stenfattede“ og alene holder sig til „cementerede Rønder“ eller glaserede Rør. — Ved § 5 synes det

mig, at Udvalget er gaaet et Skridt for langt bort fra det af Ministeren foreslaaede, idet det kun har sikret sig mod Afløbet, men ikke taget Hensyn til Grunden, hvorpaa Svineholdet drives. Ved de gamle Meierier kan man naturligvis ikke tage dette Hensyn, men ved nye Meierier maa man kunne forlange, at hele Grunden mures vandtæt. Det kan gjøres med ganske ubetydelig Bekostning, og det vil føre til, at Brønde, der er i nærmere eller fjernere Afstand derfra, ikke inficeres af Vandet fra Svinestien. Jeg siger med Billie: de nye Bygninger; thi de gamle kan man ikke ret vel forlange revne ned for at lade dette foretage. — I § 8 nævnes de Sygdomme, for hvis Skyld Meieriet skulde sættes under Opfygt, og herom har en Læge gjort mig opmærksom paa, at der mangler en Sygdom, som han for sit Bedkommende var overbevist om kunde bringes ud fra Meierilokaler, nemlig Mæslinger, og han har anmodet mig om at bede Udvalget at tage Mæslinger med. — Endelig er der til § 12 stillet et Vædringsforslag om, at det skal være tilstrækkeligt Afløb; der er vistnok kun tænkt paa Afløb for Oberfalskvand, men der staar saa Intet i Lovforslaget om, hvor Meierilokalet saa iøvrigt maa bygges. Nu er det mange Steder, navnlig i Jylland, almindelig Skit, at man fylder gamle Huler og Gadeskær op for at skaffe Grundene saa billig som muligt og iøvrigt faae Pladsen saa beleilig som muligt i Nærheden af Byen, og det kan da ikke være Udvalgets Mening, at man for Fremtiden kunde have Lov til at bygge Meierier paa saadanne Steder, da det i alt Fald kan foranledige Sygdomme blandt de Mennesker, der færdes i selve Meieriet. Jeg skal derfor ogsaa her tillade mig at henstille, om Udvalget ikke finder sig foranlediget til at forandre § 12, saa at der ikke alene bliver Tale om Afløb fra oven, men ogsaa om Surhed nedenfra. Det var væsentlig disse Bemærkninger, jeg vilde gjøre, og jeg beder dem kun betragtede som Henstillinger; kun for saavidt angaar § 14, finder jeg mig foranlediget til at stemme imod Vædringsforslaget, da jeg synes, Ministeriets Forslag der er bedre.

Ordføreren (A. H. Lefeldt-Laurvig):

Af de ikke saa Bemærkninger, som det ærede Medlem fremkom med, skal jeg begynde med § 14. Der, vil jeg sige, at jeg tror, at Udvalget vil holde fast paa det, som det har forestaaet. Det, der jo oprindeligt har været Meningen, var, at der overalt skulde komme Sundhedsvedtægter og derfor ogsaa Sundhedskommissioner, men hvorfor saa det, som det ærede Medlem foreslaar, skulde